

BOEKEN IN DEZE SERIE:

- Het extreem gênante leven van Lottie*
- Het rampzalige sociale leven van Lottie*
- Het verwarrende liefdesleven van Lottie*

HET VERWARRENDE *Liefdes-* LEVEN VAN LOTTIE

GOTTMER
Haarlem

DINSDAG 3 MEI

7 uur 12

OMG OMG OMG!!!!

A hand-drawn illustration of the text 'OMG!' in a bold, outlined font. The text is surrounded by several short, radiating lines, giving it a sense of excitement or surprise.

Vandaag moet ik ChipitoVingers onder ogen komen en misschien zelfs met hem praten...

Ja, ik weet dat we gisteravond nog hebben gekletst, maar dat was gewoon op WhatsApp. Vandaag zie ik hem IN HET ECHT, en dat is totaal anders, want dat betekent dat ik hem dan ECHT zie met ECHTE ogen en ECHT met hem praat met ECHTE lippen.

OMG!!

Ik wil gewoon NIET weer gaan GLOEP MIAUW-en en het helemaal verknallen, want het gaat net zo goed... Voor het geval dat je het was vergeten, we hebben dus een ECHTE date.

OMG!!!!!!!!!!

Maar goed, ik kan maar beter stoppen met over Daniel dromen en me gaan aankleden en tandenpoetsen, anders kom ik nog te laat op school. Je krijgt een update zodra ik thuis ben.

Wens me maar succes!

Niet vergeten: ik moet echt wat minder vaak OMG gaan zeggen.

16 uur 14

Oké, daar ben ik weer.

Goed... omdat ik, uiteraard geheel buiten mijn schuld, nogal laat op school was, zag ik Daniel pas in de lunchpauze.

Ik stond samen met Jess in de rij voor het eten, en toen kwam hij binnen met wat vrienden.

Jess stootte me aan en begon zo van...

Ze vond zichzelf duidelijk erg grappig, terwijl het dus TOTAAL NIET grappig was. Als ik een prop in haar mond had kunnen doen zonder NOG meer aandacht te trekken, zou ik dat zeker gedaan hebben, maar in plaats daarvan gaf ik haar mijn beste Dodelijke Blick.

Ik ben mijn Dodelijke Blick al zeker drie en een half jaar aan het oefenen. Mocht je die van jou ook willen perfectioneren, volg dan deze simpele aanwijzingen:

Hoe je de perfecte Dodelijke Blick werpt:

1. Ogen wijd open.
2. Hoofd een beetje naar links kantelen.
3. Tandem op elkaar zetten en tegelijkertijd je lippen op elkaar persen.
4. Frons op een vragende manier die zegt: 'WAAR BEN JIJ IN VREDESNAAM MEE BEZIG?!?!'

Ik geef toe dat het er niet *heel* charmant uitziet, maar het is wel effectief, en daar gaat het om.

Maar goed... Terug naar het verhaal...

Plotseling stond Daniel vlak voor me, en hij keek me heel raar aan.

Pas toen besepte ik dat ik nog steeds mijn Dodelijke Blik deed – dus plakte ik snel weer een normale uitdrukking op mijn gezicht.

Los van dat ongemakkelijke momentje kan ik je melden dat het gesprek verder behoorlijk goed verliep. Hier volgt een letterlijk verslag, want ik weet zeker dat je **SUPERGEÏNTERESSEERD** bent...

IK: Hé, Daniel!

DANIEL: Hé, Lottie.

IK: Wat ga jij vandaag eten bij de lunch?

DANIEL: Ik heb een broodje kaas bij me. En jij?

IK: Ik neem een panini met kaas.

DANIEL: Lekker.

IK: Heb je ook iets van chips bij je?

DANIEL: Ja, kaaschipito's.

IK: Oké.

* Vijf seconden pijnlijke stilte *

IK: Hou je daar dan van?

DANIEL: Ja.

IK: Dat dacht ik al... Het valt me op dat je ze nogal vaak eet... Hoe vaak eigenlijk?

DANIEL: Eh... dat weet ik niet precies, misschien twee keer per week... Hoezo? Hou je bij hoeveel chips ik eet, Lottie?

IK: NEE! Dat zou nogal raar zijn...

DANIEL: Klopt.

IK: Alleen heb je bij die chipito's van dat kaaspoeder en dat gaat dan onder je nagels zitten en zo, en dan moet je daarna supergoed je handen wassen... Heb jij daar ook last van?

DANIEL: Eh... zou kunnen... Nooit zo op gelet.

IK: Hmmm.

* Weer drie seconden pijnlijke stilte *

DANIEL EN IK TEGELIJK: Dusss...

* Zenuwachtig gelach *

DANIEL: Is volgende week zaterdag nog steeds oké voor je? Boho Gelato om drie uur?

IK: Ja, prima. Tot dan!

Ik bedoel, het kon natuurlijk beter. Dat over dat kaaspoeder was misschien een *beetje* te intens, en *heel* misschien kwam ik over als een door chips geobsedeerde gek, MAAR ik heb wel een hint gegeven over het eventuele kaaspoeder-vingernagel-probleem, dus hij is zich nu in elk geval bewust van de risico's.

Het meest positieve was dat alle woorden die uit mijn mond kwamen ECHT BESTAANDE WOORDEN waren, dus geef ik mezelf een tien voor de moeite. Applausje voor mezelf.

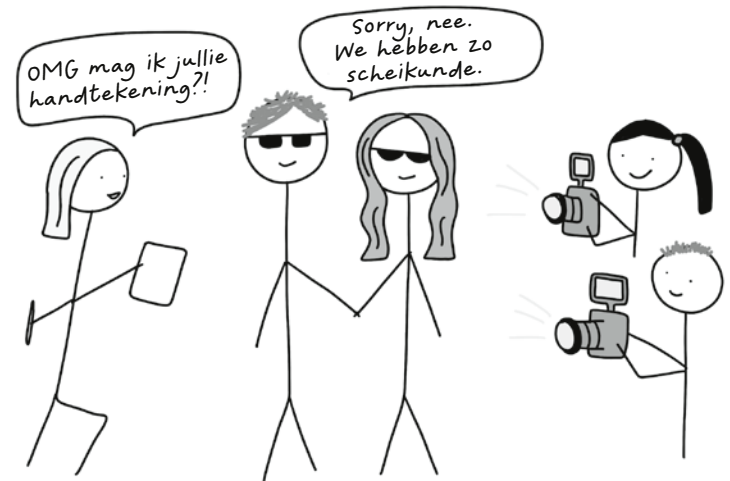
GEDACHTE VAN DE DAG:

Ik moet wat gespreksonderwerpen verzinnen die niet om chips draaien.

WOENSDAG 4 MEI

SENSATIE!

Molly en Theo zijn nu officieel 'vriendje en vriendinnetje'. IEDEREEN in ons jaar is geobsedeerd door die twee. Ze lijken wel echte sterren. Een beetje zoals Justin en Hailey Bieber... alleen zijn ze niet getrouwd... of schatrijk... of Amerikaans/Canadees... of zelfs maar beroemd, maar verder is het echt BIJNA hetzelfde.

POPPY: Ja, ik weet het – zo zonde. Hij was ZO knap.

IK: En jij, Jess?

JESS: Hmm, ik vind eigenlijk dat jullie die arme mannen niet zo tot lustobject moeten maken 😞

POPPY: Pardon?!

JESS: Mijn moeder heeft me een boek over feminisme gegeven, en tot nu toe is het echt heel leerzaam. Het is gewoon niet oké om mensen op hun uiterlijk te beoordelen.

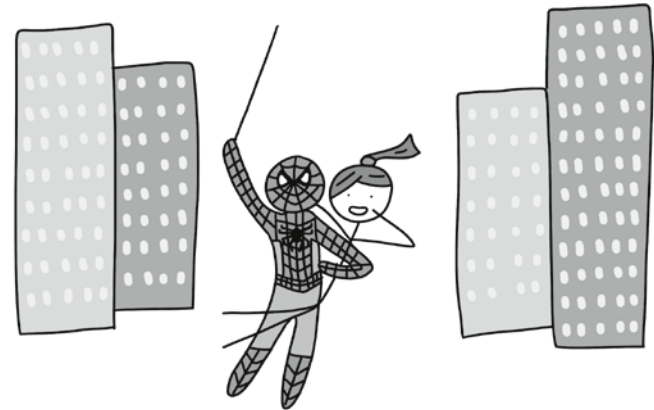
IK: Maar het gaat me niet alleen om Tom Hollands uiterlijk. Ik vind hem ook leuk omdat hij van het ene flatgebouw naar het andere kan zwaaien met zijn web-schiet-dingesen. Is het dan wel oké?

JESS: Dat weet ik niet. Dan moet ik even kijken of er ook iets over Spider-Man in het boek staat...

POPPY: 🤔 🤔 🤔

DONDERDAG 5 MEI

Had een geweldige droom vannacht waarin ik MJ was in *Spider-Man*...

Het was tamelijk teleurstellend dat ik gewoon Lottie Brooks bleek te zijn toen ik wakker werd en niet samen met Tom Holland de wereld ging redden, maar naar school moest voor een wiskundetoets waarvoor ik was vergeten te leren... Voor het geval het je interesseert: ik had vijftien van de veertig vragen goed – OEPS!

Maar ik ben wel behoorlijk tevreden met mijn Spider-Man-tekening – misschien kan ik als tekenaar bij Marvel gaan werken als ik later groot ben?!

ZATERDAG 7 MEI

8 uur 24

Over precies een week heb ik een date met Daniel.

NOG MAAR ÉÉN KLEIN WEEKJE! Het voelt tegelijkertijd alsof het nog eeuwen duurt en alsof het veel te snel is.

Zou hij me gaan vragen of ik zijn vriendin wil zijn!?

Ik ben nu al misselijk van de zenuwen... vooral vanwege het zoendilemma. Ik bedoel, moeten we bij de eerste date al zoenen? En zo ja, moet ik hém dan zoenen? Stel dat hij mij zoent? ARGH!!

Ik heb geen idee wat er gaat gebeuren, of wat ik eigenlijk wil dat er gaat gebeuren.

In theorie zou ik wel met hem willen zoenen... maar in werkelijkheid word ik helemaal wiebelig vanbinnen bij de gedachte.

Het grote probleem is dat ik nog nooit een jongen heb gezien, dus ik heb GEEN IDEE hoe het moet.

9 uur 19

Ik heb gegoogeld op 'hoe moet ik zoenen?' en ik krijg ongeveer 2,8 miljard resultaten – dat kan ik toch niet allemaal gaan lezen? Dan ben ik een jaar of acht bezig, en tegen die tijd ben ik twintig. Maar het helpt wel om te weten dat ik een heleboel lotgenoten heb.

Ik heb een paar artikelen gelezen, en kennelijk moet ik me 'ontspannen' en 'er niet te veel bij nadenken' en me 'laten leiden door mijn lippen'.

Daar heb ik dus echt HEEL veel aan. NOT. Ik bedoel, wat als je lippen geen idee hebben waar ze heen gaan?!

11 uur 54

Poppy appte om te vragen of Jess en ik zin hebben om in de stad af te spreken. Vroeg aan mama of ik twintig pond mocht hebben.

Ze zei: 'Waar heb je in vredesnaam twintig pond voor nodig?'

Ik zei: 'Ik weet niet, eten en zo.'

Mijn antwoord viel niet zo goed. 'Ik heb geen geldboompje, Lottie. Ik kan je niet elke keer zomaar twintig pond geven als jij weer eens *de stad in gaat*, alsof het een sport is, of zo.'

‘Nou, eigenlijk is het dat wel,’ zei ik. ‘Als je met de roltrap omhoog- en omlaaggaan in het winkelcentrum als sport ziet – en dat doe ik.’

*En aan kop
gaat Lottie
Brooks uit
Engeland,
die op het
punt staat
een pitstop
te maken
bij Zara!*

Mama zei: ‘Dat is belachelijk, Lottie. Papa en ik moeten hard werken voor ons geld.’

Dus zei ik: ‘Je werkt helemaal niet! Je kijkt alleen tv en doet af en toe boodschappen!’ En dat antwoord viel nog minder goed.

‘Ik ben met zwangerschapsverlof, ja?! Ik moet het huis schoonmaken, koken, strijken’ – wat niet waar is, want ze strijkt NOOIT – ‘en ik slaap nog geen vier uur per nacht. Ik heb echt geen vakantie! En dat doet er trouwens niet toe... Wat ik bedoel is dat je je zakgeld maar moet sparen of zelf wat moet verdienen als je geld wilt om dingen met je vriendinnen te doen.’

‘Hallo, ik ben pas twaalf! Ik kan nog niet werken – dat zou kinderarbeid zijn.’

‘Ik zeg niet dat je een baan moet zoeken. Ik wil je best extra zakgeld geven als je wat meer in huis doet.’

‘Oké, goed dan. Waarmee kan ik twintig pond verdienen?’

‘Dat is wel een heleboel geld, Lottie. Maar’ – ze keek nadenkend om zich heen – ‘ik geef je twee pond vijftig als je de woonkamer opruimt, stofzuigt en de afwas doet. Wat vind je daarvan?’

Nam ze me in de maling?! In welke wereld leeft ze? Dat zou me minstens een uur kosten, en daar had ik helemaal geen tijd voor – ik heb het veel te druk met piekeren over zoenen met jongens! Allemachtig, zeg. En voor twee pond vijftig koop ik nog niet eens één bubbelthee.

Dus zei ik: ‘Bedankt voor het aanbod, maar toch maar niet.’

Toen ging ik op zoek naar papa, die zich in de schuur had verstopt om mannendingen te doen (zoals gewoonlijk).

‘Mama zei dat ik jou om twintig pond moet vragen.’

‘O, ja? Waar heb je die dan voor nodig?’

Ik zette mijn beste ik-schaam-me-dood-gezicht op en zei: ‘Je weet wel... vrouwenzaken.’

Papa’s hele hoofd werd knalrood (hij leek wel een biljartbal – met baard!) en toen haalde hij snel twee briefjes van tien pond uit zijn zak.

Best slim, toch?

16 uur 25

Ik ging dus de stad in met Jess en Poppy. Molly was bij Theo – ja, *alweer!* Geen idee wat Amber aan het doen was. Waarschijnlijk zat ze nog steeds met haar passer in dingen te prikken, gewoon voor de lol.

We slenterden een beetje rond en pasten wat kleren, en toen trakteerde ik de anderen op worstenbroodjes van Greggs, omdat ik me heel rijk voelde met mijn meevaller van twintig pond.

En raad eens wie we zagen toen we op de bus naar huis wachtten... Molly en Theo!

Ze stonden voor het winkelcentrum en aten samen friet.

‘Snel! Verstop je!’ zei Poppy.
 We doken allemaal weg achter de bushalte.
 ‘Waarom verstoppen we ons?’ vroeg Jess.
 ‘Omdat we... ik weet het eigenlijk niet. Poppy, waarom verstoppen we ons?’
 ‘Stil nou – om te kijken wat ze gaan doen!’ antwoordde Poppy.
 ‘OMG!!! Volgens mij gaan ze zoenen!’ piepte Jess.
 ‘DAT MEEN JE NIET!’ zei ik, terwijl ik om het hoekje loerde.

‘O, nee... loos alarm... Hij veegt alleen wat mayo van haar gezicht.’

‘Dat is zoououououou romantisch,’ zwijmelde Poppy.

‘Vind je?’ vroeg Jess. ‘Ik dacht dat het romantisch was om iemand rozen te geven. Maar kennelijk is het veel simpeler, en hoeft je alleen maar mayo weg te vegen...’

Ik was het wel met Jess eens, maar toch was het raar om mijn BFF-sinds-mijn-vijfde samen met een jongen te zien. Ik vind het nog steeds jammer dat we niet meer zo close zijn. Hoe dan ook, ik moet niet vergeten om haar maandag te vragen hoe haar date was.

GEDACHTE VAN DE DAG:
 Stel je voor dat ik pas op mijn twintigste voor het eerst ga zoenen! Dat hoop ik toch echt niet!

ZONDAG 8 MEI

11 uur 24

Het begint langzaam tot me door te dringen dat ik mijn ouders moet vertellen dat ik volgend weekend een date met een jongen heb. De gedachte alleen al vervult me met PURE DOODSANGST.

Een beetje zoals toen ik moest zeggen dat ik een beha wilde – maar dan ERGER.

Ik weet niet tegen welke reactie ik het meest opzie. Papa gaat hyperbeschermend doen, mama gaat zwijmelen, Toby vindt het allemaal hilarisch en gaat me ~~dagenlang~~ ~~wekenlang~~ jarenlang uitlachen en Bella gaat proberen mijn haar eruit te trekken en over me heen te braken.

14 uur 13

Besloten om te oefenen met de hammies, dus nam ik na de lunch even de tijd om ze het nieuws te vertellen. Spoiler alert – ze waren totaal niet geïnteresseerd! ZÓ ONBELEEFD.

MAANDAG 9 MEI

Vanmorgen in de klas Molly even apart genomen omdat ik heel graag wilde weten hoe het allemaal was gegaan tijdens haar date.

‘Hoe gaat het met Theo?’ vroeg ik.

Ze staaarde voor zich uit met een gelukzalige, verlangende uitdrukking op haar gezicht. ‘O, geweldig. Hij is ZO lief voor me. Zaterdag zijn we naar McDonald’s geweest, en toen heeft hij me getrakteerd op een McChicken. Ik bood aan om zelf te betalen – ik ben natuurlijk *wel* een feminist – maar hij wilde er niets van weten. En het was niet eens de goedkope versie, maar echt een met alles erop en eraan. Hoe schattig is dat?’

‘Nou... best wel? Denk ik...’

‘Ik wil het nooit meer vergeten, dus heb ik dit bewaard,’ zei ze, terwijl ze een verfrommeld stukje papier uit haar zak viste.

‘Wat is dat?!’

‘Zijn servetje.’

‘Goh... eh... wat leuk. Zie ik daar nou Big Mac-saus?’

‘Ja. Hij is GEK op Big Macs,’ zei ze dromerig.

Nou, ik ook, maar ik hoef geen verfrommelde oude servetjes vol Big Mac-saus. Hoe dan ook, ik wilde haar geen rotgevoel bezorgen, dus zei ik alleen: ‘Wauw. Gaaf. Dat kun je later doorgeven aan je kinderen en kleinkinderen, als kostbaar erfstuk.’

‘Dat ga ik zeker doen,’ zei ze, terwijl ze het ding glimlachend aaide.

Goed, dat was dus sarcastisch bedoeld, maar dat leek helemaal langs haar heen te gaan.

En toen – let goed op – *kuste* ze het servetje en stopte het weer in haar zak.

Echt superraar.

Is dat misschien wat liefde met je doet?

Over een paar weken zullen we zien of ik Daniels servetjes ga verzamelen. Hoop het niet – blergh.

DINSDAG 10 MEI

Bij de lunch bestelden Jess, Poppy en ik allemaal een panini met kaas – ter info: panini’s met kaas zijn DE BESTE UITVINDING OOIT (naast steiltangen, wifi en Tom Holland, uiteraard) en het enige wat ik in de kantine koop (naast milkshakes, chips, chocola, cake, popcorn, wafels, etc. etc.).

Maar goed, we zaten samen onze panini’s te eten en gezellig te kletsen over hoe lekker ze waren (we hebben altijd geweldige gesprekken)...

... toen Theo, Daniel, Amber en Molly binnenkwamen en onze kant op liepen. Ik voelde mijn hartslag meteen met een miljoen procent toenemen.

‘Mogen we bij jullie komen zitten?’ vroeg Theo.
‘Ja... ik bedoel... nee... ik bedoel... PLIP OE,’ mompelde ik.

PLIP OE?!

ARGH! Wat bedoelde ik eigenlijk?! Dankzij mijn brein vol marshmallows dreigde het weer helemaal de GLOEP MIAUW-kant op te gaan.

‘Ze bedoelt dat het heel gezellig zou zijn!’ zei Jess lachend.

Echt, wat zou ik zonder haar moeten?

‘Ik dacht dat we bij het sportveld gingen zitten?’ klaagde Amber, maar toen was Theo al naast Molly gaan zitten en was Daniel op de stoel naast mij neergeploft.

‘Hoe zijn de panini’s met kaas vandaag?’ vroeg Daniel.

‘GE-WEL-DIG! Die van vandaag krijgen echt een dertien op een schaal van tien,’ zei ik, dolblij dat ik weer normale woorden kon gebruiken.

‘Doe niet zo stom, zeg. Dertien op een schaal van tien kan helemaal niet,’ bromde Amber.

‘Wel met panini’s!’ antwoordde Daniel, en ik was heel blij dat hij het voor me opnam.

Amber schudde zuchtend haar hoofd alsof we de domste mensen waren die ze ooit had ontmoet.

Ik vroeg me af waarom ze überhaupt bij ons was komen zitten, maar toen zag ik Molly en Theo aan het andere eind van de tafel – ze waren samen aan het giechelen alsof ze helemaal in hun eigen wereldje waren.

‘Vind je ze niet schattig samen?’ zei Poppy, die mijn blik volgde.

‘Ja, echt wel,’ zei ik knikkend.

‘Eh, Lottie. Weet je wel dat je helemaal onder de kaas zit?’ onderbrak Amber me.

Ik keek omlaag. ‘Nee, dat wist ik niet,’ zei ik, terwijl ik een sliert kaas van mijn jasje plukte. ‘Maar dank je wel – anders had ik deze gemist!’

En toen stopte ik hem in mijn mond, met een brede grijns haar kant op.

Ze rolde met haar ogen en begon haar spullen bij elkaar te pakken. ‘Ik heb geen zin om binnen te zitten. Het is veel te mooi weer. Molly, ga je mee?’

Molly gaf geen antwoord. Zij en Theo hadden het te druk met giechelen om een of ander privégrapje.

‘MOLLY – ga je nog mee of niet?!’

‘Eh... ik zit hier eigenlijk prima. Ik zie je straks wel, oké?’ zei Molly, voordat ze zich weer naar Theo omdraaide.

Waarop Amber haar tas pakte en weg stampte.

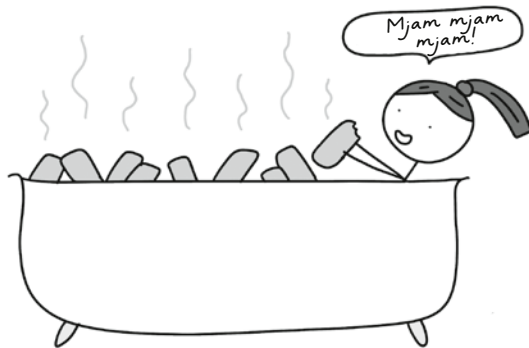
‘Jeetje, wat is er met haar aan de hand?’ vroeg Jess.

‘Ze is duidelijk superjaloers omdat ze zelf geen vriendje heeft,’ zei Poppy.

Ik kreeg bijna medelijden met Amber, tot ik bedacht dat zij zich echt geen zorgen zou maken om anderen als de situatie omgekeerd was en zij degene met het vriendje was.

GEDACHTE VAN DE DAG:

Het kan me niet schelen wat Poppy zegt. Een bad vol panini's met kaas lijkt me fantastisch!

DONDERDAG 12 MEI

Nog maar twee dagen tot de belangrijkste gebeurtenis van mijn HELE leven! Op mijn geboorte na dan, misschien, want dat was natuurlijk ook best belangrijk. De enige andere dingen die de moeite van het vermelden waard zijn, zijn de geboortes van mijn broer en zus, maar die vallen totaal in het niet bij een date met DE LIEFDE VAN MIJN LEVEN. Sorry, ik bedoel de MOGELIJKE LIEFDE VAN

MIJN LEVEN. Sorry, ik bedoel Daniel. (OMG, CHILL, LOTTIE, CHILL!)

Tijdens het eten vertelde ik mijn familie eindelijk over de date. Het leek me beter om het ze allemaal tegelijk te vertellen in plaats van iedereen apart, want dan moest ik mezelf steeds herhalen.

Ik zei: 'Ik heb zaterdag een date met Daniel, en we gaan ijs eten,' en toen staaarde ik naar mijn taco's en wachtte tot iemand de stilte verbrak.

Hun reacties waren PRECIES zoals ik had verwacht.

Mama zei...

O, mijn kleine meisje heeft haar eerste date!

Papa zei...

Wie is die Daniel en wanneer krijg ik hem te zien?!

